

בש"פ 993/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 993/17

כבוד השופטת ד' ברק-ארץ
פלוני

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המ徇ז מרכז-lod
מיום 21.12.2016 במ"ת 26631-09-16 שנitan על-ידי
כבוד השופטת נ' בכור

תאריך הישיבה: ו' בשבט התשע"ז (2.2.2017)

בשם העורר: עו"ד ישר יעקבי

בשם המשיבה: עדי שגב

החלטה

1. בפני עירר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרם), התשנ"א-1996 על החלטתו של בית המשפט המ徇ז מרכז-lod מיום 12.1.2017 (מ"ת 26631-09-16, השופטת נ' בכור). בית המשפט המ徇ז הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. ביום 12.9.2016 הוגש נגד העורר כתוב אישום המיחס לו עבירה של רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין). על-פי האמור בכתב האישום, העורר התגorder עם אשתו (להלן: א.) וארכבעת ילדיהם הקטנים בעיר בשלב מסויים החל להtagorder עם, באופן ארעי, ב.g. אביה של א., אשר על-פי המתוואר בהמשך העורר מואשם ברציחתו (להלן: ב.). בלילה שבין יום-ה-19.8.2016 ל-20.8.2016 התגלו ריב בין העורר לבני חברה של אשתו, שהגיעה לדירת בני הזוג, למורת שהעורר אמר לה לא להגיע למקום בעת שהתקשרה קודם לכן. שהבחין בעימות בין השנים התעורר לטובת החברה, וכך התעורר בין העורר עימות מילולי, אשר התפתח לככל תגרת ידים. ב. הכה באגרוף את העורר, וזה מעד ונפל. בהמשך, ב. הוסיף לנסות ולתקוף את העורר בעודו. והחברה מנוטת להפריד ביניהם. בשלב מסוים, ניגש העורר למטבח, נטל סכין שאורק להבה הוא 11 ס"מ ושב לחדר שבו היה ב-. כשב. ניסה לחזור ולתקוף אותו החל העורר לדקרו אותו - שתי דקירות בחזה, ארבע דקירות בגב ודקירה נוספת נספת בראש. בשעה 00:59, מיד לאחר ביצוע המעשים, התקשר העורר למ"א והזעיק עזרה לדירה. כתוצאה מהדקירות נגרם נזק חמור לאבי העורקים של ב., והוא איבד דם רב. ניסיונות ההחיהה שלו לא צלחו ומתו נקבע בשעה 01:35. העורר שהמתין במקום להגעת מ"א נעצר בידי המשטרה שהגעה אף היא למקום.

3. עם הגיעו של כתב האישום נגד העורר הוגשה גם בקשה לעוצרו עד תום ההליכים נגדו.

4. בהחלטה מיום 22.11.2016 נקבע כי הצדדים מסכימים על קיומן של ראיותلقאה. כן נקבע כי קיימת עילת מעצר בעניינו של העורר. יחד עם זאת, בית המשפט המחויז הורה על הכנסת תסקיר לבחינת האפשרות של שחרור העורר לחילופת מעצר לנוכח הנسبות הייחודיות של המקרה, ובכלל זה הסלמת האירוע שלא בהכרח בשל התנאות של העורר, גילו הצער, ניהול אורך חיים נורמלי והיעדר עבר פלילי.

5. ביום 19.12.2016 הוגש התסקיר בעניינו של העורר, ובו צוין כי הסיכון להtanhalot אלימה מצד העורר בעתיד הוא נמוך וכי הסיכון להפרת תנאי המעצר הוא נמוך גם כן בשל רמת המחויבות הגבוהה של העורר לאשתו ולילדיו ולהשפעה המרתיעה שהייתה להליך הפלילי עליו. בנוסף, בתסקיר צוין כי העורר "בעל יכולת להסתגל לנסיבות ולסמכות, ללא קיום קשרים שליליים או דפוסים אלימים, אשר ניכר כי הסתבכות זו אינה חריגה לו". באשר למפקחים המוצעים - הוריו של העורר, אחיו, אחותו המאומצת ובן זוגה - שירות המבחן ציין כי הוא מתרשם מהם לטובה, וכי הם מבינים את האחריות המצופה מهما, מבינים את המשמעות של התנאים המגבילים, ערמים למצבו הרגשי של העורר ומסוגלים להיות גורם סמכותי עבורו. לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי העורר מתבקש לשתף מעולמו הפנימי והרגשי וכי הוא עדין מתבקש להפנים את ההשלכות של המקרה על חייו ועל יחסיו עם משפחתו. כמו כן, שירות המבחן ציין כי קיים קושי לצפות את התנאות של העורר בסיטואציות מורכבות וקייזניות בשל הפער המשמעותי בין התנאות הנוורטטיבית לבין אופיו האלים והבלתי צפוי של המעשה שביצע. על כן, על אף שהתרשם לטובה כאמור מחלופת המעצר, שירות המבחן נמנע מלהמליץ של שחרור העורר לחילופת מעצר.

6. ביום 21.12.2016, בטרם נערך דיון בתסקיר, ביקש בא-כוח העורר לחזור בו מהסכמה לקיומן של ראיותلقאה ולטעון לכל היותר כי ישנה הסכמה לקיומן של ראיותلقאה רק לגבי עבירת ההריגה. כמו כן, הוא ביקש להגיש חוות דעת עצמאית מטעמו שבה ייעין בית המשפט לצד התסקיר של שירות המבחן. בקשרות אלה נדחו בו ביום.

7. ביום 12.1.2017 הורה בית המשפט המחויז עלי מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט המחויז התבפס על ההלכה הפסוקה לפיה בריגל נאשם בעבירות רצח ייעצר עד תום ההליכים נגדו, להוציא מקרים חריגים ווצאי דופן. כמו כן, בית המשפט המחויז חזר על האמור בתסקירות המבחן וקבע כי לא מצא טעם לסתות ממנו, בהדגישו את הפער בין התנהלותו הנורמטיבית של העורר עד כה לבין אופייתה האלים והבלתי צפוי של העבירה המיוחסת לו, כאשר "ברקע גם צריכת אלכוהול", כפי שצוין בתסקירות המבחן.

הערר

8. העරר שבפני מופנה נגד החלטתו של בית המשפט המחויז ומכוון לשחררו של העורר לחילופת מעצר.

9. בערר מודגשים הרקע החיווי של העורר והעובדה שהairoוע המתואר בכתב האישום מהוovo חריג בנוooן חייו. לשיטת העורר, יש להתבונן אל מעבר ל"shorella האחרונה" בתסקיר, אשר בעיקרו חיובי מאד. על-פי הנטען, הימנעותו של שירות המבחן מלהמלץ על שחרורו לחילופת מעצר מבוססת על הניגוד בין מכלול התנהגוooתו של העורר. כמו כן, נטען כי אין ממש בהתייחסות ל"רקע של צריכת אלכוהול" להוציאה העובדה שבערך האירוע עצמו העורר צריך אלכוהול חלק מבילוי של יום שישי בערב.

10. העורר מוסיף ומדגיש את התנהגוooתו אף לאחר האירוע, שהታפינה בהזעקה עזרה, בשיתוף פעולה מלא עם המשטרה ובהבעת צער וכאב על תוכאות האירוע.

11. הדיון בערר התקיים בפני ביום 2.2.2017. בדיון נכח אף אחיו של העורר, אחד המפקחים המוצעים. במסגרת הטיעון בעל-פה חזר ופירט בא-כוחו של העורר את הטעמים לכך שיש לראות בעניינו של העורר חריג. מנגד, המדינה הדגישה את המ██וכנות הטבואהumi במישר אַדְם בהתרצות זעם.

דין והכרעה

12. לאחר שבחנתי את הדברים עמדתי היא שדין הערר להתקבל.

13. אכן, לעורר מיחוסת עבירות רצח המקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(ג)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם). יחד עם זאת, בנסיבות חריגות, חילופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני עשויים לאין את חזקת מסוכנות גם למומאים בעבירות רצח (ראו: בש"פ 2646/97 עודה נגד מדינת ישראל, פ"ד נא(1) 523, 527 (1997); בש"פ 6700/04 מדינת ישראל נ' גרה (2004); בש"פ 4812/05 מדינת ישראל נ' מדינת ישראל (2005); בש"פ 9276/08 ברוך נ' מדינת ישראל (2008); בש"פ 8218/08 מדינת ישראל (2005); בש"פ 5/12.11.08; פסקה 5 (12.11.08); בש"פ 6293/12 ימר נ' מדינת ישראל (2012); בש"פ 4054/13 מדינת ישראל נ' ירכוני, פסקה 5 (13.9.2012); בש"פ 11/13.10.2015 פטר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.6.2013). כן השוו: בש"פ 6722/15 ניגם נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (26.10.2015); בש"פ 6647/16 מדינת ישראל נ' עיש (14.9.2016)). אני סבורה כי זהה הוא גם המקרה שבפניו, וכי קיימים טעמים מיוחדים להורות על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני, כמצוות סעיף 22(ב) לחוק המעצרים.

עמוד 3

14. אני מקבלת את טענת בא-כחו של העורר כי קריית הتسקיר בכללותו מלמדת כי הוא כולל, בעיקרו, נתונים חיוביים בכל הנוגע למסוכנותו הנמוכה של העורר, ובכלל זה ההשפעה המרתתעה של ההליך הפלילי עליו, מחיבתו הגבוהה לבני משפחתו, היעדר מוחלט של מקרה אלימות קודמים וההתרשמות המאוד חייבות של שירות המבחן מהmafekhim המוצעים. כמו כן, לא מדובר בנסיבות שתוכנו מעוד, ומיד לאחריהם ה Zukik העורר עצרה ושיתפה פעולה עם גורמי המשטרה, עובדות שלහן אני מייחסת חשיבות רבה. לאור כל זאת, אני סבורה כי אכן מדובר באירוע חד-פעמי מבחינת העורר, וכי המסוכנות הנשקפת ממנו היא נמוכה.

15. כמו כן, אני סבורה כי אין בניגוד בין אורח חייו הנורטיטי של העורר לבין האירוע האלים מושא העරר הנוכחי, שלו עצמו, כדי לפעול לחובתו. מסקנה אחרת הייתה מובילה אותנו למצב האבסורדי לפיו בית המשפט יטה נגד שחרור לחופה דזוקא בעניינים של נאים שניהלו אורך חיים נורטיטי לחלאוטין.

16. בשים לב לכל אלה, אני סבורה כי במקרה נופל לידי חריג שהוכר בפסקה, שיחול רק בהתקיים נסיבות "חוויות".

17. עם זאת, בשים לב לכך שליטתה מעצר בעניינו של מי שמייחסת לו עבירות רצח אמורה להיות "מצקה" ו"הרמטית", אני סבורה כאמור כי במקרה הנוכחי יש מקום להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני.

18. סוף דבר: אני מורה על קבלת הערר במובן זה שהדין יחזיר לבית המשפט המוחזק על מנת שיקבע את התנאים להשתתו של העורר מעצר בפיקוח אלקטרוני, המלאוה בפיקוח אנושי.

ניתנה היום, י"א בשבט התשע"ז (7.2.2017).

שפט